

Een verlaten fabriekshal, oude machines, roestige kettingen. Op de achtergrond - als in een vergeten droom - fabrieksgeluiden. Hoge oude gebarsten fabrieksramen. De belichting accentueert enkele details. Op scène trekken met kostuums. In het halfduister staan enkele personages...

R Het is jouw schuld.

HS Mijn schuld?

HM Zijn schuld.

W1/2 Ja, helemaal zijn schuld (lachen)

R Stil jullie!

G Misschien heeft hij zich vergist.

B Zijn we de weg dan kwijt?

T Natuurlijk niet.

HS Vertrekken was een goede beslissing.

HM Zijn beslissing.

I En de mijne.

T En de mijne.

B Dan de mijne ook!

L Hij neemt alleen goede beslissingen.

I Eindelijk op weg.

T Een nieuw leven!

G In dit oud skelet?

R Wie gaat zoeken?

HM Maken we dezelfde fouten?

L Niet als hij er is.

I Hier geen plaats voor twijfelaars.

T Valsaards.

L Lafaards.

G Huichelaars.

HS Schijnheiligaards.
R Onnozelaars!
B Schurken - aards (verlegen lachje)
I Bek dicht!
T Voor je jezelf pijn doet.

- pauze -

L Hij weet het.
R Ik denk van niet.
I Hij moet het weten.
G Het is zijn taak om het te weten.
HM Hij weet het niet.
T Wel.
W1 Niet.

Allen door elkaar herhalen de vorige zeven frasen in stijgend tempo en volume tot GB schreeuwt:

GB Hou op! Geen zin.

- pauze -

B Waar zijn we?
I Een goede plek.
G Een veilige plek
B Om uit te rusten.
N Rusten ja...
G Een dooie plek!

I   Zwijg!

R   Groot gelijk.

L   De reden?

N   Alles komt in orde.

TB   Jouw orde is onze chaos.

I   Jij praat teveel.

R   En hij zwijgt teveel.

B   Hij is moe.

HS   Hij piekert.

L   Hij ...

I   Ja?

L   Ik weet niet wat hij denkt.

R   Je denkt aan wat hij weet.

HS   Misschien over het verleden.

T   Het heden! De tocht.

I   De toekomst! De nieuwe orde.

GB   Er is geen toekomst.

HS   Het heden slechts één lege seconde.

B   Hij denkt dus na over het verleden!

W2   Dat heeft geen zin meer.

R   Stil jij!

- pauze -

W1   Het is koud.

HS   Ik heb honger.

N   Ik ook.

B Hij denkt dus aan eten!

I Wie niet?

R Ik in ieder geval.

B Ik altijd...

HM Wat doen we nu?

T Wachten.

G Waarop?

I Tot hij klaar is.

HS Met denken.

R Dat kan lang duren.

- pauze -

W2 Er gebeurt niks.

W1 Toch wel.

HM De tijd glijdt voorbij.

I Van nu naar straks.

L Straks is beter.

G Nu bepaalt straks.

R Het verleden bepaalt alles.

T Het verleden bepaalt niks.

R De oude verhalen uit het verleden.

I Die worden niet meer verteld.

R Dat bepalen wij.

HM Over een vos en een wolf.

W1 Ja, de vos en de wolf!

R Over een kater en een beer.

W2 De kater en de beer.
W1 En de leeuw hé, papa?
R En de leeuw.
N Ik doe niet mee!
L Waarom niet schat?
T Ja, waarom niet?
I Zo komt de ochtend sneller.
N Goed dan. Vox populi vox dei!
B Wat zegt hij?
W2 Dat we gaan vertellen!
I Een hard verhaal over macht.
HM Over liefde en warmte.
HS Over lust en drift.
B Over bijen en honing.
L Over status en aanzien.
T Over schedels en schatten.
G Over corruptie en vleierij.
N Over een koning en zijn onderdanen.
R Over schelmen en schijtlaarzen!
Mijn verhaal! Reinaart!!!! (gaat over in een gehuil)

De metamorfose start. Lijven kronkelen zich in pijnlijke onnatuurlijke houdingen en worden dierlijk. De kostuums worden tijdens de metamorfose van de trekken gehaald, pruiken, handschoenen worden aangetrokken.

R Sluit je ogen. Onderwerp je aan de kracht van de illusie. Nu worden handen poten, poten krijgen klauwen. Dodelijke tanden blikkeren in het licht van de witte maan, gehuil verscheurt de stilte van de nacht, blinde welpen kruipen bevend in de moedervacht, snel en donker geritsel in het kreupelhout, vreten of gevreten worden

door het recht van de sterkste. Nu is de lucht zwanger van bloed, instinct verstikt de rede, herboren in een tweede leven van hoeven en klauwen, pels en pluimen, angst en zelfzekerheid. Spanning giert door kleine, trillende lijven, kracht van hete pezen en spieren. Wolven en leeuwen, katers en kippen, raven en ratten, hazen en honden... de duisternis scheurt open, de duisternis scheurt eindelijk OPEN!!!

De metamorfose wordt een helse onredelijke dans. Nobel, Leona, Reinaart , Hermelijn en de welpen zijn verdwenen. Luid gebrul doet alle geluid verstommen. Tableau.

SCENE 2: DE HOFDAG - HET COMLOT

Chaos in het Dierenrijk. Verschillende kleine dieren vechten om een prooi. Isegrim, Tibeert en Bruin - in een honingpot likkend - op. Een grauw van Isegrim doet de meeste dieren wegkruipen. Isegrim grijnst. Een haas raakt niet snel genoeg weg en Isegrim plaatst zijn zware klauw op het beestje.

I Het leven is toch echt niet eerlijk, mmm, klein lekker ding. Wie had kunnen denken dat deze dag jouw laatste zou zijn? De laatste van een volledig zinloos bestaan. Gelukkig kan ik er nog wat - hoe zou ik het formuleren - culinaire waarde aan geven. Kijk hoe ik het leven uit jouw zachte warme lijf pers! Ah, de onvolprezen smaak van de macht!

T Nu niet, Isegrim. Vergeet Nobel niet.

I Nobel...

Na lang aarzelen laat Isegrim de haas los, die een eind weg rent en zich dan schaamteloos omdraait en Isegrim lachend aankijkt.

Haas Leve de koning, heer Isegrim!

Dan verdwijnt hij.

I Wat een misselijk bekrompen schouwspel. Sinds Nobel een algemene vrede heeft afgekondigd, kunnen wij geen prooien meer vangen. Mijn klauwen worden lui en zelfs mijn welpen hebben scherpere tanden dan ik.

T Rustig, Isegrim, goeie vriend. Geduld. Onze tijd komt nog wel.

I Geduld, geduld. Daarvoor koop je niks meer, mijn beste Tibeert. Terwijl wij creperen van de honger, ligt Nobel met een volgevreten buik op zijn troon bij zijn wijf. En ondertussen gaat het rijk ten onder. Ik heb prooien nodig! Ik moet de zoete smaak van bloed op mijn lippen proeven, het zachte gekraak van verse botten horen.

- T 's Konings wil is wet, Isegrim. Of wil je aan de galg hangen als je betrappt wordt? Nee, we moeten het slimmer spelen. Nobel is vadsig en lui geworden. Hoog tijd dat we die vette pens van hem wat gaan kietelen.
- B Ik snap niet waar jullie je zo druk om maken. Jullie vleesvreter zijn ook allemaal gelijk. Alleen jullie maag telt!
- I Mijn beste Bruin, ik weet dat niet iedereen het geluk heeft zijn maag te kunnen vullen met honing. Alleen jammer dat jouw hersens er reeds eeuwen geleden in verdrongen zijn!!!
- B Hohoho, rustig maar, ik bedoelde er niks kwaads mee. Dus we gaan de koning kietelen? Lijkt me erg leuk.
- I Revolutie! Een nieuwe orde, hard maar eerlijk! Recht door zee met het recht van de sterkste! Zoals het hoort! Met mij aan het hoofd!
- T Pardon?
- I Ons. (lachje) Met ons aan het hoofd, ongenaakbaar!
- T Het eerste triumviraat dat een nieuw tijdperk zal inluiden!
- B Het eerste watte?
- T Triumviraat. Ah, laat maar zitten. Het betekent gewoon dat jij ook van de koek zult delen, Bruin, als je ons steunt tenminste.
- B Ah, koek!! Goed, ik doe mee. Wat moet ik doen?
- I Voorlopig niks. We moeten ons bij de koning in de gunst werken.
- T Zijne majesteit wat verwennen. Zijn voeten kussen en zijn hielen likken.
- B Hé, bah! Geef mij maar honing.
- I En van zodra hij ons blindelings vertrouwt, slaan we toe. Kort, maar krachtig. Maar hoe winnen we dat vertrouwen?
- T Simpel. We hebben een gemeenschappelijke vijand nodig. Een bedreiging voor vorst en staat. Maar wie...
- B (met mond vol honing) Reinaart.
- T Een gemeenschappelijke vijand? Dat wordt niet zo makkelijk.

B Reinaart.

T Wie zou ... wat zei je, Bruin?

B Reinaart, het rode gevaar uit Hulsterlo.

I Onzin. Die vos heeft z'n streken al lang afgeleerd. 't Schijnt zelfs dat hij monnik geworden is!

T Misschien helemaal geen slecht idee, Isegrim. Wij werken ons in de gunst van de koning en ondertussen gooien we die rooie rover eruit. Of beter nog, we laten hem hangen. Het enige wat we moeten doen is de koning overtuigen dat hij de troon in gevaar brengt.

I En dat kan niet zo moeilijk zijn. Die schurk heeft genoeg wandaden begaan om vier keer de doodstraf te krijgen! Heren, laten we gaan. Er is werk aan de winkel. De hofdag van de koning start zo en dat lijkt me een uitstekend moment om ons plan uit te voeren! Op naar Nobels ondergang!

De drie verlaten de scène. De dieren komen voorzichtig weer te voorschijn. Het lawaai start weer. Cortois komt op, loopt zenuwachtig heen en weer, gillend:

CO Silence! 't Is ik vraag algemeen silence voor le roi. Le roi et son femme! Silence!!!
mais enfin, quel grand gebrek aan respect!

Nobel komt, duidelijk tegen zijn zin , op. Leona, zijn vrouw, met de allures van een koningin. Ze wordt gevolgd door Belijn en Butseel, de een met een kroon, de ander met een scepter.

N Ah nee, haal die dingen weg. Wij kunnen ze niet meer zien. Zet ze op je eigen ezelskop als je wil!

BE Met alle respect, uwe majesteit, maar ik ben een schaap...

N Val ons niet lastig met details! Wij kotsen van deze troon en het regeren. Terwijl ik de bossen onveilig zou moeten maken, geruisloos als een dodende schaduw in de nacht, zitten wij hier naar onze eigen navel te staren en te luisteren naar het gemekker en geblaat van wetten en regels.

L Nobel, alsjeblieft! Het volk!

N Het volk kan de pot op!

L (verontschuldigend tegen Belijn en Butseel) Zijne majesteit heeft een moeilijke nachtrust gehad. Staatsbelangen, moet u weten.

N Een moeilijke nachtrust? Laat ons niet lachen! Lieve, wij wilden vanmorgen gewekt worden door jouw hete adem in onze nek, niet door de ziekelijke tronies van deze twee schaamteloze hofnarren hier!

BE Majesteit, wij bieden u nogmaals onze diepste verontschuldigingen aan en kunnen u met de poot op het hart verzekeren dat het zeker niet in onze bedoeling lag zijne majesteit in zijn koninklijke rust te storen en de garantie bieden dat het zeker nooit meer...

N Jaja, 't is al lang goed.

BU Zijne majesteit vroeg ons immers u te wekken voor de hofdag van zijne majesteit die zijne majesteit verordonneerd had en daarom zagen wij ons genoodzaakt om zijne majesteit zo vroeg te...

N Haal die wol van rond je oren! Ik zei dat het al lang goed was!

Belijn en Butseel trekken zich terug. Nobel gaat zitten, geflankeerd door Leona. Belijn en Butseel bieden hem kroon en scepter aan. Nobel gaat er verveeld mee zitten spelen. Cortois loopt nog altijd zenuwachtig heen en weer. Bruin, Tibeert en Isegrim in vol ornaat op.

N Allez vooruit, laat dat kleine grut ons maar weer bestormen met hun klachten en hun gezeur! Dit wordt ongetwijfeld zo'n dag waar je beter in bed was blijven liggen. Cortois, hierheen, mijn kruiperige schotelvod, voor je ons ontbijt helemaal vergald!

Cortois komt onderdanig naar de koning.

N Je zult het ook nooit leren hé?

Cortois schudt enthousiast van nee.

CO 't Is ik probeer, mon majesté!

N Ik word omringd door idioten! De knop.

CO Ah oui, de bouton.

Cortois duwt op een knop van een geluidsinstallatie. Uit twee imposante luidsprekers schalt een oorverdovend gebrul. Onmiddellijk stilte.

N Mijn beste onderdanen, het doet ons beestig deugd te merken, dat u allen hier in goede gezondheid samen bent. De weinige klachten die tot het hof zijn doorgedrongen bewijzen nog maar eens dat wij gelijk hebben. Dat is trouwens niet zo verwonderlijk, want wij hebben altijd gelijk. Maar wij staan dan ook aan de top van de voedselketen (lachje).

Het hof lacht uitbundig. Een zwaai van Nobels poot brengt onmiddellijk stilte.

N Maar goed, even serieus nu. Mijn waarde onderdanen, uw koning luistert naar al uw klachten.

T Heer vorst, als u me toestaat?

N Ah, mijnheer ... (terzijde tegen Leona) Hoe heet die lapzwan ook al weer?

L Baron Tibeert, de kater.

N Ah, heer baron, wat ligt er op uw lever? (reactie bij de vleeseters)

T Majesteit, graaf Isegrim, hertog Bruin en ikzelf komen u waarschuwen.

N Waarschuwen?

T Een dreigend gevaar loert op uw troon en uw macht, heer vorst.

N Ah ja?

I Met gevaar voor eigen leven zijn we erin geslaagd u deze informatie te bezorgen, heer.

- N Wat voor een gevaar is dat dan?
- I Reinaart de vos, heer. Een verrader uit het noorden, die reeds menige onderdaan uit uw rijk leed en verdriet bezorgd heeft.
- N Reinaart de vos? Zegt me helemaal niks.
- I Het is een schurk van de ergste soort!
- T Hij rooft al wat niet te los of vast zit!
- B Hij overtreedt voortdurend uw wetten!
- I Hij veegt zijn poten aan uw gezag!
- T Een gevaar voor onze veiligheid en die van onze kinderen!

Langzaam raken ook de aanwezigen meer opgehitst.

- I Reinaart spuwt op uw hofhouding.

Nobel buigt zich naar Leona.

- N Wat moet ik hiermee, lieve?
- L Het volk volgen, schat! Een opstand op uw hofdag kunnen we missen als de pest! Bovendien kan die zaak ons nog wat positieve propaganda bezorgen.
- T Ik heb zelfs horen fluisteren dat hij het volk in opstand wil brengen.
- N Het volk? In opstand? Ah nee, maar dat niet hé! Ik wist dat ik beter was blijven liggen vanmorgen! Waar houdt die rode verrader zich schuil?
- I In zijn burcht in Hulsterlo, heer.
- N Isegrim, Tibeert en Bruin, wij moeten deze zaak terdege uitspitten, tot op het bot, als u begrijpt wat ik bedoel. (ze grijnzen, uitgenomen Bruin die er wat verloren bij staat)
- B Ben ik weer de enige die het niet begrijpt... Vleeseters, bah, onmogelijke lui gewoon!